

La fi del número

Signat –Picasso- a l'angle inferior dret

París, 1901

Pastel sobre tela

72 x 46 cm

Aportació de l'Ajuntament de Barcelona, 1963

MPB 4.270

L'obra

Des de molt aviat, Picasso se sent captivat per l'espectacle en general. Un món fascinant ple d'estímul visual, reptes i un cabal inesgotable d'inspiració que li ofereix un ric potencial temàtic i cromàtic.

La primera meitat de l'any 1901 a París, Picasso està immers en el món de la festa i la diversió i es deixa seduir per la bohèmia, els cabarets i la decadència dels plaers de la *belle époque*. Ballarines, cupletistes, cantants, personatges de la nit poblen la seva obra, tractats amb estil àgil i directe.

A *La fi del número* capta la *vedette*, probablement Yvette Gilbert, mentre saluda somrient en acabar l'actuació a l'Olympia.

Aquest pastel té un component més pictòric que gràfic, amb una composició i un cromatisme que confirmen una síntesi harmoniosa dels tempteigs del moment. Molt pròxima a aquesta obra Picasso va pintar el mateix any a París el pastel *En escena*, que es conserva a la l'Albright-Knox Art Gallery a Buffalo, Nova York.

El gust per l'espontani i pels temes nocturns l'ha heretat, en bona part, de Toulouse-Lautrec, de qui anys més tard afirmarà: "És a París on vaig adonar-me'n del gran pintor que era Toulouse-Lautrec". Picasso manifesta la seva admiració vers l'artista francès en algunes obres com aquesta, mitjançant l'aplicació dels colors llisos i plans i l'arabesc en la línia que contorneja la figura de manera clara i amb gran poder de síntesi i, sobretot, amb un joc aïrós del canell.

Ubicació

Sala 6